ఆకలి కోరలు

డా॥ కె.వి.గోవిందరావు

నిద్రలో కల [illegible] వచ్చి [illegible] తన మనస్సును తాకి [illegible] సమయాన సరసు కెవ్వున కేకవేసింది. ఒక్క సారి కళ్ళు నులుముకొని కలలోని భయానక దృశ్యాన్ని తలచుకొని వ్యథతో యిల్లంతా కలియజూసు కుంది. తను అనుమానించినదేమీ ఆమెకక్కడ కనిపించలేదు.

నాగడు పడుకునే కుక్కిమంచం గోడ మూల నక్కి కూచున్నది. చూరు రాలి ఎండ వానలకు బీటలువారిన పాతగోడ, కరువు ధాటికి ఎండిన బీదవాని గుండెవలె వున్నది. సరసు తృటిలో కలవరపడింది. జీవితంలోని అన్ని కోణాల నుంచీ దరిద్రం ఆమెను సవాలు చేసింది.

సరసు కళ్ళు మూసుకుంది. కానీ నిద్ర రాలేదు. 'రక్తం పిండి పని చేసిన రవ్వంత తిండి దొరకని రోజులవి. ఆవేశపడి చేసేది లేక చప్పున దిగజారి పోయే తనకు నాగడు కళ్ళకు కట్టినట్లు కనిపించాడు. అతను చెప్పే ప్రతి మాటా నెమరువేసుకొని సరసు వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. నాగడి ధోరణి అందరికీ చిత్రంగా వుండేది. తన జీవితాన్ని గురించి గానీ, కడుపు తాపత్రయంతోగానీ ఎప్పుడూ తీవ్రంగా ఆలోచించేవాడు గాదు. ఉన్న దాంట్లో సర్దుకోవడం ఉత్తమ లక్షణం అనేవాడు. జీవితంలో ఒకప్పుడు పొంగిపోవడం మరొకప్పుడు వొంగి పోవడం ఒక పెద్ద జాడ్యం అనేవాడు. అతని పెదవుల మీద మెరిసే చిరునవ్వును చూస్తూనే సరసు ఎడతెరిపి లేకుండా ఎదురైన కష్టాలను భరించింది.

నాగడు కష్టించి [illegible] కష్టపడటమున్నా పని దొరకని రోజుల గనక పొద్దున్నే [illegible] మాసిక పంచ [illegible] గోచితో కట్టుకొని సగం కాలి ఆరిన చుట్ట తలపాగాలో ముడుచుకొని పూరిల్లు దాటే వాడు. తన తండ్రి తాతలకు మల్లే మోతుబరి రైతులు గాదెల క్రింద తమ బతుకు గడపడం నేర్చుకున్నాడు.

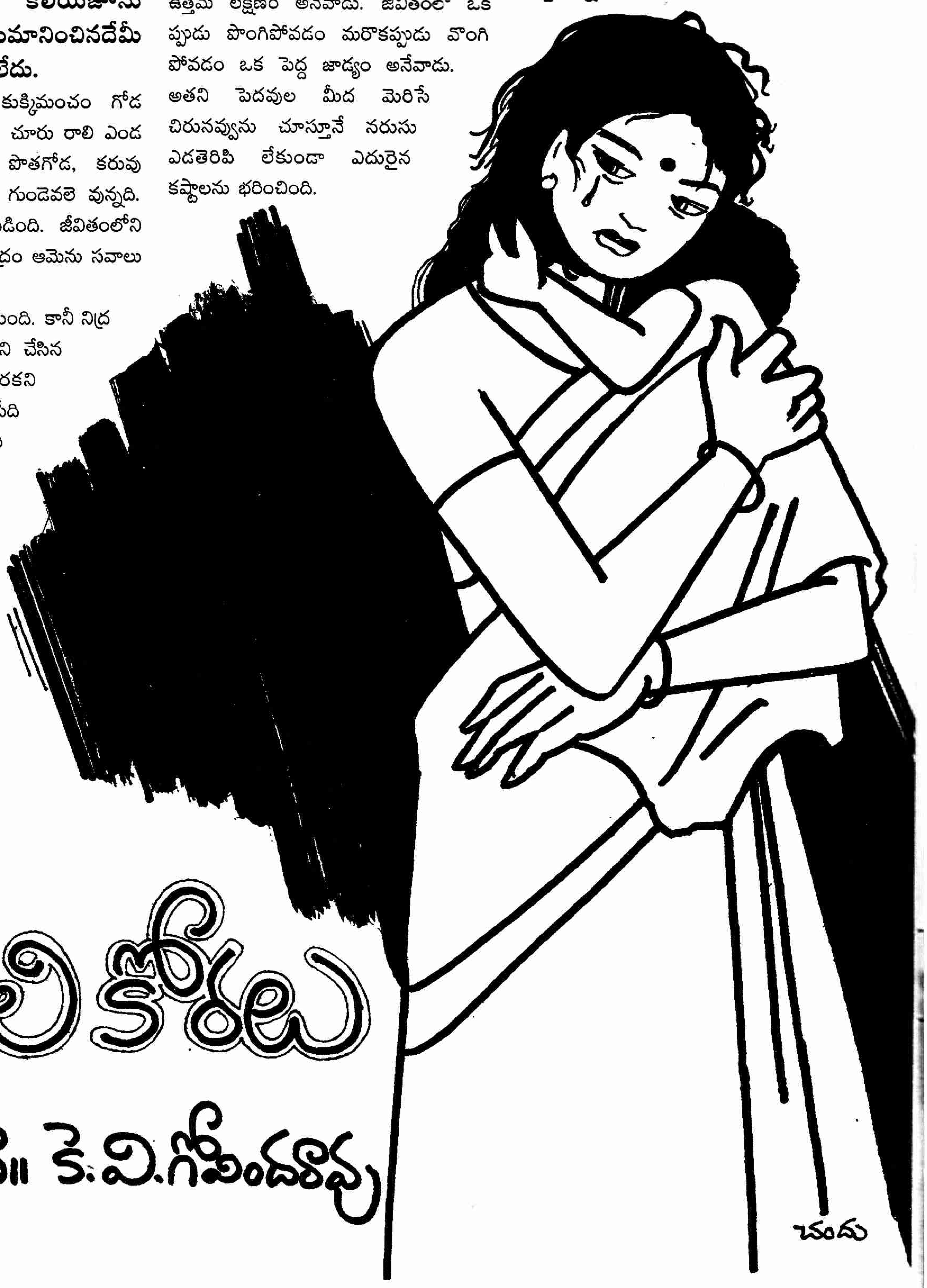

నలుగురు పెద్దల యిళ్ళలో చిల్లరమల్లర పనులు చేసి సాయంత్రం వేళకు వాళ్ళు రాల్చిన కాసిని గింజలూ, మిగిలిన కూరా నారా మూటకట్టుకొని యింటికి దారితీసేవాడు.

గడిచిపోయిన కాలంలో నాగడు, నరుసూ కీచులాడుకున్నట్లు యిరుగు పొరుగువాళ్ళెవరూ చూళ్ళేదు. నాగడి కోసం నరుసూ, నరుసు కోసం నాగడు చితికిన బతుకులను నిలుపుకున్నారు.

ఒకరోజు నాగడు మిఠాయి మూటతో యింటికి వచ్చాడు. మూట విప్పి చూసి,

"ఇదంతా ఏమిటి?" అన్నది నరుసు.

"మిఠాయి"

"డబ్బెక్కడిది?"

తాపీగా గాలివదిలి అన్నాడు నగడు. "డబ్బెందుకు లూటీ చేశాను"

"లూటీ?"

"ఔను. నీ కోసం చేశాను నరుసూ. కొట్టు తెరిచి పెట్టి లోపల రూపాయల కుప్పలు లెక్క పెట్టుకుంటున్న యజమానిని చూసి నాకు చిక్కినంత మిఠాయి తెచ్చాను."

నరుసుకు యీ ధోరణి అర్థం కాలేదు. కాస్సేపు ఆగి "నాకెందుకు యివన్నీ?" అన్నది.

"నీకే నీవు తినడానికే నరుసూ, యీ మిఠాయి అంతా. నీలో ఎన్నో కోరికలు నోట చెప్పక ముందే పాడి మేఘాల్లో కరిగిపోతున్నాయి. రాత్రి కూడా నీవు పలవరించావు. గింజలు దొరకడమే గొప్పైపోతే "అమ్మో మిఠాయే" అని "పగలంతా నిన్ను పట్టి బాధించిన కోరికలే కలలుగా వస్తున్నయే నరసూ"

జరిగినపోయిన అతుకుల జీవితం చలన చిత్రంలా నరుసు మనస్సులో గిర్రున తిరిగి, ఆమెకు భర్త మీద గారాన్నీ, జైలు గోడల్లా తనను చుట్టి వేసిన సమాజం మీద ద్వేషాన్నీ మరొకమారు కలిగించాయి.

❄ ❄ ❄

నిండా ముసుగు కప్పుకొని చింకి చాప మీద తొంగున్న నరుసును తీక్షణంగా చూశాడు, యాత్రకు బయలుదేరిన సూర్యన్న లోకపు వేడి చూపులకే బెదిరిపోయిన నరుసు యీ చూపును భరించలేకపోయింది. విశాలమైన ఆకాశంలోంచి తొంగి తొంగి తనవంక చూసి వెక్కిరిస్తున్నట్లు కనిపించాడు సూర్యుడు. నరుసు ఘప్పున లేచి చెక్కిళ్ళ మీద చారలు కట్టిన కన్నీళ్ళను తుడుచుకుంది. ఏమి చేయడానికి ఆమెకు పాలుపోలేదు. పూరింట్లో బారెడు నూకలు లేవు, చెంబెడు నీళ్ళు లేవు.

సింగిల్ పేజీ కథలకు ఆహ్వానం

'ప్రియదత్త' సకుటుంబ సచిత్ర వార పత్రికలో సింగిల్ పేజీ కథలు ప్రచురణార్థం రచయిత(త్రు)లకు ఆహ్వానం పలుకుతున్నాం. సింగిల్ పేజీ కథలు పంపేవారు ఈ క్రింది సూచనలు గమనింప కోరతాము.

★ కథ అర ఠావు సైజులో 3 పేజీలు మించరాదు.

★ పేజీకి ఒక వైపు మాత్రమే రాయాలి.

★ కథ తమ స్వీయ రచన అని, అముద్రితమని, హామీ పత్రాన్ని విధిగా జతపరచాలి.

★ కథ చివరిభాగంలో, చిరునామాను వ్రాయాలి.

★ కథలను త్రిప్పి పంపగోరువారు తగినన్ని స్టాంపులంటించిన స్వంత చిరునామా గల కవరును జతపరచాలి. - ఎడిటర్

ముఖం పాలిపోయింది. కాళ్ళు తేలిపోతున్నాయి. కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి. కానీ నలుమూలలా చీకటి ఆవరించిన తన శరీరంలో ఆకలి పెనవేసుకు వస్తున్నది. కుప్పలా కూలిపోయిన నరుసు ప్రయత్నించి గోడకు చేతులు చాచి నిలుచుంది. వెతికితే కొంపలో తినడానికేమైనా దొరుకుతుందేమోనని. బయట తడిక తలుపు తట్టిన చప్పుడైంది.

"ఎవరోరు" నరుసు కంఠంలోంచి పీలగా నిస్సారంగా వెలువడిందా మాట.

"తలుపు తియ్"

ఆ పూరింటి యజమాని బలవంతంగా కొత్త [illegible] లోనికి వచ్చాడు.

"అద్దె ఆశ వదులుకోమనంటావా?"

నరుసు కడుపులోని బాధను కళ్ళ వెంట వెళ్ళగక్కింది. కానీ ఆ అనాథ బాధ ఆ ముసలి గుండె ఘనీభవించడానికే పనికి వచ్చింది.

"ఒద్దు బాబూ వద్దు. కడుపుకు కక్కుర్తి పడేవాళ్ళేమైనా యింకా అభిమానాన్ని అమ్ముకోలేదు. బస్తీకి ఎల్లి అడుక్కునైనా తెచ్చి మీ అద్దిస్తాను."

ఆ ముసలి వయస్కుడు వికటంగా నవ్వాడు, రంగువేసిన వెంట్రుకల్లోకి వేళ్ళు దూర్చి నాజూగ్గా చూస్తూ.

నరుసు గుండె జలదరించింది.

యజమాని నడవ దాటాడు తను ఆడదలచిన నాటకానికి నాంది పూర్తి చేసినందుకు గర్వపడుతూ. నరుసు వెళ్ళి మళ్ళీ చింకి చాపను ఆశ్రయించింది.

❄ ❄ ❄

ఆకలితో అర్ధ భాగమని కెవ్వున కేకపెట్టాడు పక్కలోని పాపాయి. నరుసు కళ్ళు తుడుచుకుని లేచింది. పక్కలో పాపాయి పాపాయి తనో తల్లి, తనకో బిడ్డ. నవ్వింది. బిడ్డను ముద్దాడింది. కానీ మరో ప్రపంచంలో వున్న నరుసు మామూలు ప్రపంచంలోకి వచ్చి వణికిపోయింది.

నరుసుకు బిడ్డ పుట్టిన విషయంకన్నా వ్యాఖ్యలు ప్రాకిపోయాయి వూళ్ళో. సాయంత్రానికి నరుసు నెత్తిన పిడుగు వదిలారు.

"నరుసు బిడ్డ నాగడి కూతురు కాదు."

ఆమె గుండెలు పిండుకొని సంఘం కోసం

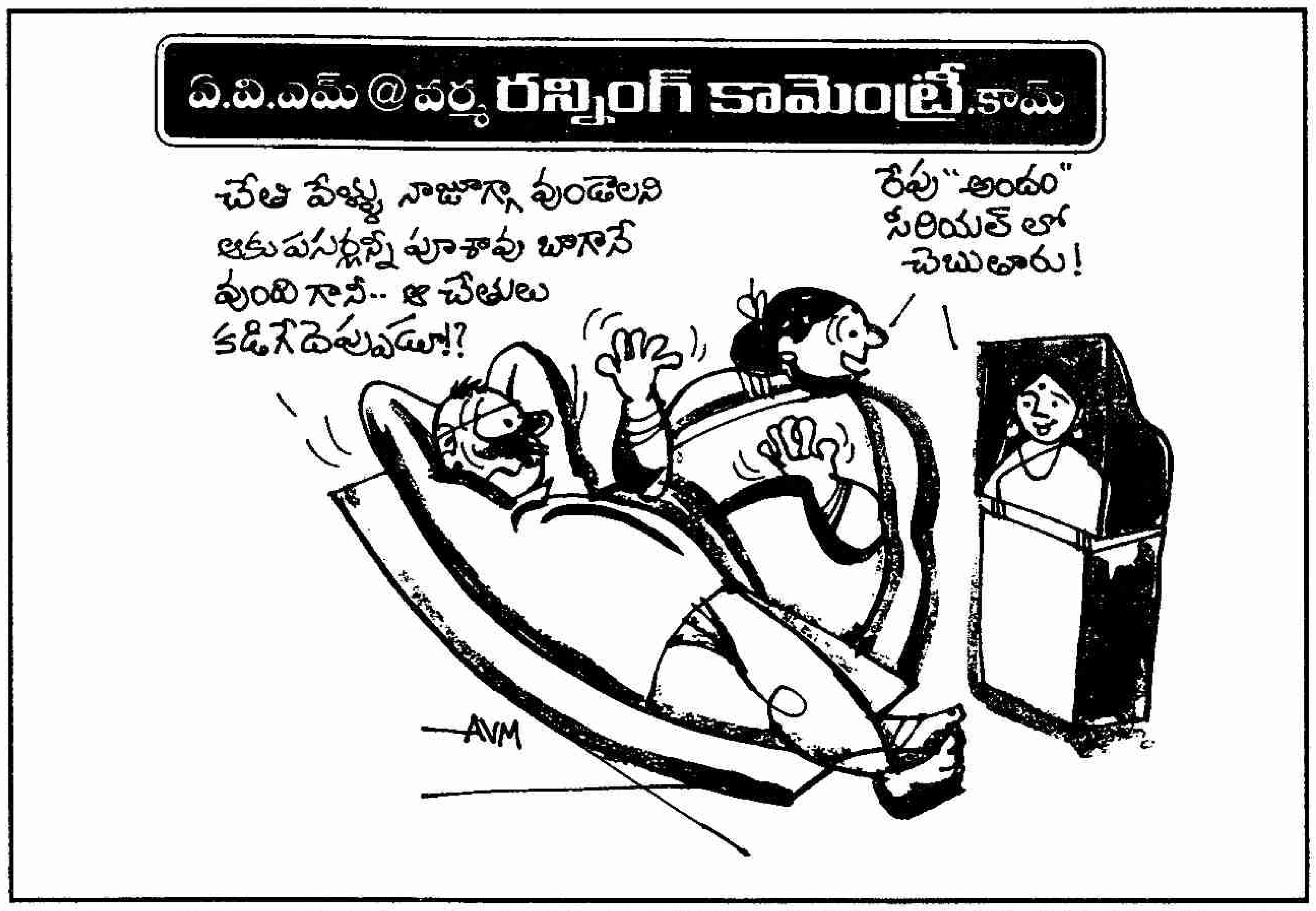

బతికి సంఘం చేతిలోనే చితికిపోయింది. అపవాదు, ఆకలి. ఆమె అతుకుల ఎదను కొండ రాళ్ళలా క్రుంగదీశాయి. ఉధృతంగా పెరిగిన కరవు ధనికుల కాఠిన్యానికి ఆజ్యంగా ఉపకరించింది.

అభిమానంతో కాలిపోయిన నరుసు అర్ధరాత్రే లేచింది. చీకటి లోకాన్ని చిక్కగా కమ్మివేసింది. ఆమె పాపను ఒడిలో యిముడ్చుకుంది. ముందుకు చకచకా నడిచింది. మార్పు కోసం మరొక ప్రపంచం కోసం.

❄ ❄ ❄

బస్తీ నరుసు కళ్ళను మిరిమిట్లు గొలిపింది. కానీ కడుపు మంట కాస్తంతైనా తగ్గించలేకపోయింది. ఆమె ఫుట్‌పాత్ ఆద్యంతాలను ఎడతెరిపి లేకుండా చూసింది.

పాపాయి.. పాపాయి..

పాపాయే యిప్పుడు తనను కాపాడాలి. నరుసు అనుకున్నది పాపాయిని అమ్మితే.. ఔను కొన్నవాళ్ళయినా దాన్ని బాగా చూస్తారు. ఈ ఆలోచనలతో నరుసు కంపించిపోయింది. కానీ చెవుల్లో గింగురుమంటున్నది, 'అద్దె ఆశలు వదులుకోమంటావా?"

పాపాయిని చేతుల్లోకి తీసుకొని చాపుతూ గాలిలో తేలిపోతూ నడిచే పెద్ద దొరలను అడిగింది "పాపాయిని కొంటారా?"

ఒకాయన ఆగి, నవ్వి వెళ్ళాడు. మరొకాయన చీదరించుకున్నాడు. పని లేకుండా పడి తిరిగే నాగరికుల వంక నింపాదిగా చూసే అర్హత కరువులో కరిగిపోయిన నరుసుకు లేదు.

నరుసు ఒక మూల కూలబడి భంగపాటే తనకు ప్రతిఫలమనుకుంది. పట్టణానికి రావడంలో నరుసు కొంత ప్రతిఫలాన్ని ఆశించింది. కానీ చివరకు నిరాశ, నిస్పృహ జతగా మిగిలాయి.

"ఈ సమయంలో నాగడే కనుక బ్రతికుంటే?" మనస్సు అడిగింది. "అమ్మో ఆకలికి ఆహుతైపోయినా కన్నబిడ్డను అమ్మనిచ్చేవాడా?" వివేకం బదులు చెప్పింది. నరుసు ఆలోచించింది. ఏమైనా తను కాకపోయినా తన బిడ్డ బాగా బ్రతకాలి. తను పూరింటి యజమాని బారి నుంచి తప్పించుకోవాలి. ఔను.. కాస్తంత కలిగిన వాడెవరైనా తన బిడ్డను తీసుకొని తనకు ఐదు వందలు రూపాయలిస్తే చాలు, అద్దె చెల్లించి అభిమానాన్ని నిలుపుకోవచ్చు.

నిరుత్సాహపడిన నరుసు మళ్ళీ లేచి నిలుచుంది. ఆశతో అనాలోచితంగా ఒకాయన వంక చూసింది. ఆ నడివయస్కుడు చప్పున సమీపించి అడిగాడు.

"ఈ పిల్ల ఎవరు?"

"నా బిడ్డ"

"తిండికే లేనట్లుంది అమ్ముతావా?" అతను నోట్ల కట్ట జేబులో నుంచి తీశాడు.

ఒక వంక నోట్ల కట్టను, మరోవంక పసికందును చూసిన నరుసు కళ్ళు మెరుపులా మెరిసి ముకుళించుకుపోయాయి. హీన స్వరంతో అన్నది,

ఆశా అభిమానం పెనుగులాడుకున్నాయి. కానీ ఆశ జయించింది. అనలేక, అనలేక గొణిగింది "అమ్ముతాను బాబూ"

అతను పెద్ద నోట్లు కట్ట నరుసు చేతిలో పెట్టాడు. పాపాయిని తీసుకువెళ్ళేందుకు టాక్సీ వచ్చింది. నరుసు పాపాయిని చూసింది. ముద్దాడింది. నిలవలేక కళ్ళు చేతులతో కప్పుకొని చరచరా నడిచింది. మాటలు వినిపించి నడుస్తున్న నరుసు హాస్పిటలు గోడ దగ్గరాగింది. తన దగ్గర పాపాయిని కొన్న మధ్య వయస్కుడే లేని రోగంతో హాస్పిటలులో చేరిన భార్యతో అంటున్నాడు పాపను చూపి,

"వీధిలో కొన్నాను. కక్కుర్తి పడి కన్నబిడ్డను ఒక పాపిష్టిది అమ్మింది"

రోగం లేని రోగిష్టి నవ్వింది. పాపాయిని ముద్దాడింది. భర్తను చూసి అన్నది, "ఎవరు కంటే మనకేం. పల్లెకు త్వరగా కబురు చేయండి నేను కన్నానని"

నరుసుకు లోకమంతా ముకుళించుకుని ముల్లై గుచ్చుకున్నట్లయింది. సిగ్గుతో, వ్యధతో చరచరా ముందుకు నడిచింది.

కరువు పొగ మంచులా కమ్మివేసింది.

ఆకలి నిండు మేఘం వలె ఎగబ్రాకుతున్నది.

అపవాదు తీతువులా కూస్తున్నది.

నరుసు ఎందుకో, ఎక్కడికో నడుస్తూనే వున్నది. ❄

బులెట్ ట్రెయిన్‌లు వస్తున్నాయి

రైల్వే వారి ఆదేశం ప్రకారం జపాన్ దేశపు నిపుణుల సంస్థ పసిఫిక్ కన్సల్‌టెంట్స్ లిమిటెడ్ వారు అహమ్మదాబాద్ ముంబై మధ్య ఫాస్ట్ బులెట్ ట్రెయిన్‌లు ప్రవేశపెట్టే ప్రాజెక్టు విషయమై పశ్చిమ రైల్వేతో సంప్రదింపులు మొదలుపెట్టారు. 1965లోనే జపాన్ నేషనల్ రైల్వేస్ టోకియో-షిన్ ఒసాకాల మధ్య బులెట్ సూపర్ ఫాస్ట్ రైళ్ళు ప్రవేశపెట్టి ప్రపంచంలో అగ్రగామిగా చోటు చేసుకున్నది. ఈ నేపథ్యంలో మన భారత్ రైల్వే ప్రాజెక్టు సంప్రదింపులకు జపాను నిపుణులను ఎన్నుకొంది. ప్రిలిమినరీ ఫీల్డు సర్వేల ఫలితంగా తెలిసిన వివరాలివి.

❄ ప్రథమంగా అహమ్మదాబాద్ - ముంబై (490 కి.మీ)ల మధ్య గంటకి 300 కి.మీ. వేగంతో నడిచే బులెట్ రైలు ప్రవేశపెడతారు.

❄ ఇప్పుడున్న రైల్వే ట్రాక్‌ని పటిష్టపరచటం (అప్‌గ్రేడేషన్) ప్రథమ కార్యం.

❄ సూరత్ స్టేషను కొత్త చోటుకి మార్చాలి.

❄ అనేక రైల్వే వంతెనలు కూడా గట్టిపరచాలి. ముఖ్యంగా నర్మదా, మహీల మీద ఉన్న వంతెనలు.

❄ ఈ లైను నిర్మాణానికి 2,500 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు అవుతుందని అంచనా. ఇందులో అధికభాగం ట్రాకు ఉన్నతి పరచటానికే (అప్‌గ్రేడేషన్) ఖర్చవుతుంది.

❄ యోషీనోరీ జపాను కంపెనీ అధికారి చెపుతున్న మాటలను బట్టి తెలిసిందేమంటే నిపుణులు ఇచ్చే రిపోర్టు మన ప్రభుత్వం ఆమోదించిన వెంటనే పని ఆరంభమై బులెట్ ట్రైయిను 3 లేక 4 ఏళ్ళలో ట్రయల్ రన్‌కి సిద్ధమవుతుందని.

❄ ఈ పని పూర్తవుతూనే ముంబై-ఢిల్లీ (1540 కి.మీ) మధ్య బులెట్ ట్రెయిన్ పని చేపడతారని కూడా సూచించారు.

- వి.కె. మోహన్